

Svar (19/4 95)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Det kan indledningsvis oplyses, at de nuværende medlemmer af Den Europæiske Union allerede gennem mange år har haft et samarbejde med tredjelande på det politimæssige område. Dette samarbejde foregår blandt andet inden for Interpol, der ud over de europæiske lande omfatter en lang række lande i den øvrige del af verden.

Efter det foreliggende udkast til Europolkonvention, der blev tilsendt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalget den 6. februar 1995, er det blandt andet hensigten at skabe mulighed for en styrkelse af det politimæssige samarbejde mellem EU-landene og tredjelande. I konventionsudkastets artikel 39 hedder det således, at Europa kan oprette og opretholde forbindelser til tredjelande i det omfang, det er hensigtsmæssigt for udførelsen af Europols opgaver.

Europols samarbejde med tredjelande vil navnlig bestå i udveksling af oplysninger til brug for bekæmpelse eller forebyggelse af de former for kriminalitet, der er omfattet af Europols arbejdsområder. Det drejer sig om sager om international narkotikakriminalitet og andre former for grov international kriminalitet.

Efter konventionsudkastets artikel 16 er det i øvrigt en nødvendig forudsætning for Europols videregivelse af oplysninger til tredjelande, at disse lande sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i forbindelse med benyttelsen af oplysningerne. Om dette er tilfældet, vil bero på en konkret vurdering i den eller de enkelte sager. Forhandlingerne vedrørende artikel 16 er endnu ikke afsluttede, idet det franske formandskab har fremsat forslag om, at videregivelse af oplysninger til tredjeparter kun må ske efter forudgående indhentelse af tilladelse fra det land, som har indlæst de pågældende oplysninger.

Spm. nr. S 1387

Til arbejdsministeren (7/4 95) af:

Annette Just (FP):

»Vil ministeren kommentere en artikel fra Erhvervs Bladet den 3. april 1995 vedrørende eksklusivaftaler samt kommentere det synspunkt, som fremføres af lektor Lars Adam Rehof ved Retsvidenskabeligt Institut om selvsamme artikel?«

Begrundelse

Nærværende spørgsmål stilles på grundlag af en artikel i Erhvervs Bladet mandag den 3. april 1995. I samme artikel fremføres det af lektor Lars Adam Rehof, at man på europæisk plan gennem såvel EU som Europarådet ønsker at bringe bestemmelserne om foreningsfrihed i overensstemmelse med menneskerettighederne, hvorfor der i henhold til Lars Adam Rehof er god grund til, at den danske regering overvejer, om den nuværende lovgivning på området er i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention.

Svar (19/4 95)**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Udgangspunktet for den danske holdning til eksklusivaftaler set i forhold til Danmarks retligt bindende internationale forpligtelser ligger i ILO's konvention nr. 87 om foreningsfrihed.

Denne konvention fortolkes af ILO sådan, at spørgsmålet om tilladeligheden af eksklusivaftaler er et nationalt anliggende, som ikke reguleres af konventionen.

Herudover reguleres spørgsmålet om foreningsfrihed i den europæiske menneskerettighedskonvention. Den danske retsstilling er efter regeringens opfattelse i overensstemmelse med Domstolens fortolkning af denne konvention, herunder med afgørelsen i den såkaldte British Rail-sag.

For EU's vedkommende gælder, at der efter 11-aftalen til gennemførelse af protokollen om social- og arbejdsmarkedspolitikken udtrykkelig er gjort undtagelse for organisationsretten som et spørgsmål, EU ikke skal regulere. Jeg kan selvfølgelig ikke vide, om andre lande ønsker at ændre denne retstilstand med henblik på en harmonisering på dette felt, men jeg føler ikke, at en harmonisering af organisationsretten er et af de højest prioriterede emner set med danske øjne.